

Sygn. akt III Cz 652/15

POSTANOWIENIE

Dnia 22 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Elżbieta Matyasik

Sędziowie SO Lucyna Morys-Magiera

SR (del.) Roman Troll (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 22 czerwca 2015 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. M. i E. P. (P.)

przeciwko S. M.

o alimenty i zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Rejonowego w Raciborzu

z dnia 4 marca 2015 r., sygn. akt III RC 65/15

postanawia:

1) sprostować oczywistą niedokładność w części wstępnej zaskarżonego postanowienia w zakresie oznaczenia strony powodowej i przedmiotu sprawy poprzez wskazanie, że stroną powodową jest A. M. i E. P., a sprawa toczy się o alimenty i zapłatę,

2) oddalić zażalenie.

SSR (del.) Roman Troll SSO Elżbieta Matyasik SSO Lucyna Morys-Magiera

Sygn. akt III Cz 652/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 4 marca 2015 roku Sąd Rejonowy w Raciborzu udzielił zabezpieczenia roszczeniu powódki A. M. w sprawie o alimenty w ten sposób, że zobowiązał pozwanego dołożenia na jej rzecz kwoty po 700 zł miesięcznie poczynając od 4 marca 2015 roku płatnych do rąk matki powódki w terminie do dziesiątego każdego miesiąca do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie (pkt 1), jednocześnie oddalił wniosek o zabezpieczenie w pozostałym zakresie (pkt 2). W uzasadnieniu wskazał, że małoletnia uczęszcza na rehabilitacje, których koszt miesięczny wynosi 400 zł, jej matka przebywa na urlopie macierzyńskim i z tego tytułu otrzymuje zasiłek w wysokości około 4000 zł, ale posiada zobowiązania na łączną kwotę około 100000 zł, a pozwany nie łoży na utrzymanie córki, zaś pracuje i osiąga wynagrodzenie w kwocie około 9500 zł miesięcznie, jest także właścicielem nieruchomości w postaci domu jednorodzinnego, posiada lokaty pieniężne i akcje. Sąd Rejonowy uwzględniając żądanie powódki w części miał na uwadze przepisy art. 730¹ § 1 k.p.c., art. 753 § 1 k.p.c. oraz art. 133 k.r.o. i art. 135 k.r.o.

Zażalenie na to postanowienie w zakresie punktu 1 złożył pozwany wnosząc o zmianę udzielonego zabezpieczenia poprzez obniżenie kwoty zabezpieczenia do 350 zł miesięcznie od 1 kwietnia 2015 roku, względnie o jego uchylenie

i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Nie kwestionował swojego ojcostwa, ale zakwestionował potrzeby małoletniej, wysokość swoich dochodów, koszty leczenia i rehabilitacji małoletniej, wskazując także na swoją trudną sytuacją materialną związaną z kredytami i potrzebami leczenia. Do zażalenia dołączył szereg dokumentów przelewu związanych przede wszystkim z opłaceniem alimentów kwocie 700 zł dnia 18 marca 2015 roku, a w lutym i styczniu 2015 roku po 350 zł oraz płatnościami w różnych sklepach, ale są to tylko dowody płatności bez wskazania za co płacono - w jednym przypadku /k. 93/ 150 zł za huśtawkę, a w kolejnym zaliczka za rezerwację lokalu /k. 95/ 200 zł, inne jeszcze dotyczą spłat odsetek i kredytu – a także paragony. Przedstawił również dokumenty przelewu jego wynagrodzenia na rachunek z lutego 2015 roku w wysokości 4318,64 zł, ze stycznia 2015 roku w wysokości 4788,45 zł i z grudnia 2014 roku w wysokości 4704,58 zł oraz historię choroby.

W odpowiedzi na zażalenie powódka wniosła o jego oddalenie jako bezzasadnego i zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kosztów zastępstwa procesowego wskazując, że małoletnia na skutek wylewu drugiego stopnia doznanego w czasie porodu, wymaga stałej opieki lekarza neurologa i dermatologa, co wiąże się z dodatkowymi kosztami - miesięczny koszt leczenia wynosi około 1000 do 1200 zł, w tym rehabilitacja 50 zł za zabiegi, baseny - 40 zł za 30 minut z dojazdami, a sam koszt zakupu pampersów dla powódki wynosi około 350 zł (5 do 6 paczek miesięcznie), dochodzą także inne koszty związane z jej utrzymaniem, a matka małoletniej osobiście sprawuje nad nią opiekę.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W sprawach o alimenty podstawą zabezpieczenia jest jedynie uprawdopodobnienie roszczenia (art. 753 § 1 kpc). Przepis ten bowiem dotyczy udzielenia zabezpieczenia polegającego na zobowiązaniu obowiązanego do zapłaty uprawnionemu określonej sumy pieniężnej i w tego rodzaju sprawach konieczne jest jedynie uprawdopodobnienie istnienia roszczenia bez potrzeby uprawdopodobnienia interesu prawnego w zabezpieczeniu (por. uzasadnienie uchwały Sadu Najwyższego z dnia 23 lutego 1982 r., III CZP 3/82, opublik. w OSNC z 1982 r., nr 7, poz. 100). Dlatego też małoletnia powódka w rozpoznawanej sprawie winna uprawdopodobnić jakie są jej usprawiedliwione potrzeby oraz jakie są możliwości majątkowe i zarobkowe pozwanego (por. art.

133 § 1 k.r.o., art.135 § 1 k.r.o.). Bezsporne jest bowiem to, że jest ona córką pozwanego.

W postępowaniu o zabezpieczenie nie wymaga się udowodnienia okoliczności faktycznych, ale wystarczające jest ich uprawdopodobnienie. Uprawdopodobnienie roszczenia oznacza, że powód przedstawi i należyte uzasadni twierdzenia, które stanowią podstawę dochodzonego roszczenia. Roszczenie jest więc uprawdopodobnione, jeżeli jest szansa na jego istnienie, gdyż istotą postępowania zabezpieczającego jest to, że sąd dokonuje jedynie pobieżnej analizy dostarczonego przez powoda materiału dowodowego niekoniecznie odpowiadającego wymogom stawianym dowodom przeprowadzanym w toku procesu (por. art. 243 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.). Uprawdopodobnienia nie można bowiem utożsamiać z udowodnieniem roszczenia, stanowi ono bowiem niejako surogat dowodu nie dający pewności, lecz jedynie wiarygodność określonego faktu (por. K. Flaga – Gieruszyńska: [w:] Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, pod red. A. Zielińskiego, Warszawa 2008, s. 424).

Należy zauważyć, że alimenty na dziecko są limitowane przez jego usprawiedliwione potrzeby oraz możliwości majątkowe oraz zarobkowe obowiązanego. W rozpoznawanej sprawie mamy do czynienia z sytuacją, gdy matka dziecka wskazuje na potrzeby jego rehabilitacji i leczenia podając, że same koszty koniecznej rehabilitacji - co wynika z zaświadczenia i skierowania na stałą rehabilitację /k. 12/ - wynoszą 400 zł miesięcznie, a wizyty u dermatologa 100 zł miesięcznie /k. 15/, na co został przedstawiony rachunek. Dodatkowo matka dziecka sprawuje osobistą opiekę i pieczę nad nim, a co za tym idzie obciąża ją obowiązek zapewnienia dziecku mieszkania i codziennej opieki. Nie jest tak, jak stara się wykazać skarżący, że koszty utrzymania dziecka rodzice ponoszą po połowie, albowiem matka dziecka w zdecydowanym większym zakresie swoje obowiązki alimentacyjne wykonuje poprzez osobistą pieczę nad małoletnią. Dlatego też ojciec dziecka powinien w większym zakresie finansowym, niż w połowie kosztów utrzymania dziecka, wspierać je.

Z przedłożonych w sprawie dokumentów wynika, że same koszty leczenia związane zarówno z rehabilitacją, jak i wizytami u lekarzy oraz kosztami leków wynoszą około 700 zł miesięcznie, a dziecko musi mieć też zapewnione

jedzenie, ubrania oraz środki czystości, które dla dziecka w takim wieku (obecnie około 9 miesięcy) stanowią dosyć znaczny koszt.

Oczywistym jest, że te koszty ponosić powinni w pierwszej kolejności rodzice dziecka, albowiem ono nie jest w stanie utrzymać samodzielnie. Natomiast samo ich porównanie wskazuje na to, że kwota 700 zł miesięcznie tytułem alimentów od ojca jako zabezpieczenie może nie wystarczyć na utrzymanie dziecka, a jest ona proporcjonalna do zapewnienia przez matkę dziecka mieszkania, gdyż koszty mieszkania matka dziecka ocenia na około 650 zł miesięcznie w zakresie przypadającym na małoletnią, ponieważ koszty całego mieszkania to kwota około 1300 zł miesięcznie.

Już chociażby z tych powodów zażalenie jest bezzasadne. Należy jeszcze podkreślić, że pozwany w zażaleniu kwestionuje wskazaną wysokość swojego wynagrodzenia na kwotę ponad 9000 zł podając, że jest ono o połowę niższe. Nie przedkłada jednak do zażalenia żadnego dokumentu, który świadczyłby o tym jakie zarobki rzeczywiście otrzymuje, albowiem z przedłożonych przez niego przelewów wynagrodzenia wynika tylko to jaka kwota jest przelewana na jego rachunek, a nie to ile zarabia i jakie są dokonywane potrącenia z tego wynagrodzenia oraz czy otrzymuje premie lub inne dodatki do wynagrodzenia. Przedłożenie zaświadczenia o zarobkach z okresu co najmniej roku spowodowałoby możliwość ustalenia rzeczywistych możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanego. Samo wskazanie w jakiej wysokości ta kwota wpływa na jego rachunek (około 4300 – 4700 zł miesięcznie) na to nie wskazuje.

Jeżeli chodzi o zobowiązania kredytowe pozwanego, to w żaden sposób nie mogą one wyprzedzać jego obowiązków alimentacyjnych względem dziecka. Powinien on w taki sposób pokierować swoimi zobowiązaniami i swoimi możliwościami zarobkowymi, aby jego obowiązki alimentacyjne wobec chorego, małoletniego dziecka w pierwszej kolejności były wypełnione. Dodać należy, że w styczniu 2015 roku pozwany uregulował kwotę 706,39 zł tytułem spłaty

kredytu /k. 101/, a w lutym 2015 roku kwotę 691,16 zł z tego tytułu /k. 106/ w żaden więc sposób nie uprawdopodobnił, że miesięczna rata kredytu wynosi 2000 zł.

Jednocześnie wydatki pozwanego na leczenie, które określa na kwotę 2000 zł w 2014 roku, są w znacznej części (około 1700 zł) związane z wydatkami na prywatną opiekę medyczną w związku z jednorazowym zdarzeniem urazu skrajnego kolana prawego i dotyczą okresu od maja do lipca 2014 roku. Składając zażalenie w marcu 2015 roku pozwany nie przedłożył żadnej innej dokumentacji mogącej świadczyć o dalszej potrzebie leczenia w tym zakresie i dalszymi kosztami.

Z powyższych względów zażalenie jest bezzasadne, albowiem usprawiedliwione uprawdopodobnione potrzeby powódki przekraczają kwotę zabezpieczenia, a pozwany taką kwotę jest w stanie regulować z otrzymywanego wynagrodzenia nawet przy przyjęciu, że jest ono w kwocie 4500 zł miesięcznie.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu:

a) o art. 350 § 3 k.p.c. w związku z art. 361 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c., z uwagi na niewłaściwe oznaczenie strony powodowej i przedmiotu sprawy, należało orzec jak w punkcie 1 sentencji,

b) o art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 1 i 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c., zażalenie jako bezzasadne należało oddalić.

Natomiast rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego zapadnie w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie zgodnie z art. 108 § 1 k.p.c.

SSR (del.) Roman Troll SSO Elżbieta Matyasik SSO Lucyna Morys-Magiera